

ser. Her gaar man dog kun til at stryge den halve Rabat, idet man, som det ærede Medlem (Holger Petersen) mindede om, i Motiverne nærmere har gjort Rede for, hvorfor man finder det heldigst at bibeholde den halve Rabat.

Det ærede Medlem talte om de smaa handlende, mod hvilke man vilde gøre Uret ved at stryge den halve Rabat. Jeg har ladet undersøge, hvorledes Forholdet stiller sig, og det viser sig da, at af de ca. 250,000 Kr., som der her er Tale om, kunne de 25,000 Kr. tænkes at falde paa smaa handlende hele Landet over. Saaledes er Forholdet efter Postbestyrelsens Opfattelse. Rabatten vil, som tidligere nævnt, trods den foreslaaede Nedsættelse blive højere end i de allerfleste Lande, og der er intet Land, der vil have en højere Frimærkerabat end den her foreslaaede. Af alle disse Grunde maa jeg finde Forslaget vel motiveret og skal derfor anbefale det høje Ting at stemme mod de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag.

Bramsen: Den ærede Minister udtalte ved første Behandling, at Postvæsenet er i nogen Tilbagegang i den sidste Tid og i de senere Aar har givet et mindre Udbytte, og jeg tog i den Anledning Ordet. Jeg havde ikke de paagældende Tal hos mig, men jeg sagde, at Postvæsenets Udvikling var rivende, jeg brugte Ordet „forbløffende“. Det forekommer mig nu ikke, at Postvæsenets Overskud kan være en fyldestgørende Grund til, at Postvæsenet nu skulde have forøgede Indtægter; thi i 1891 vare efter de officielle Tal Postvæsenets Indtægter 5,100,000 Kr. og dets Overskud 35,000 Kr., medens Indtægterne i 1906 vare 13 Mill. og Overskuddet 1,716,000 Kr. Jeg tænker ikke, at den højtærede Minister vil fastholde, at det er nogen Tilbagegang, eller at der er noget at blive urolig for. Vi se jo, at det drejer sig om en stadig Fremgang. I 1904 var Indtægten 11,300,000 og Overskuddet 1,181,000; i 1905 vare Indtægterne 12,100,000 Kr. og Overskuddet 1,482,000 Kr. og i 1906, som sagt, respektive 13 Mill. og 1,716,000 Kr. Den højtærede Minister skal derfor ikke blive urolig, hvis der har været nogen Nedgang i de sidste Maaneder. Naar vi om et Par Aar

se Statistikken, skal der nok vise sig at være en Opgang, selv efter det, der nu vedtages af Lønningsforhøjelser. Der har jo nemlig ogsaa været betydelige Lønningsforhøjelser i Tidsrummet fra 1890 til 1906.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem maa erindre, at ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. medgaa til Administration, Revision og Pension, og at dette Beløb bør rettelig regnes fra, før man kommer til Postvæsenets virkelige Overskud. Hvis denne Kompensationslov ikke vedtages, medens derimod Lønningsloven træder i Kraft, vil Forholdet sikkert blive, at Postvæsenet i Øjeblikket kommer til at give Underskud, hvad jeg ikke vilde anse for rigtigt. Man har fra de forskellige Sider hidtil været enig om, at Postvæsenet ikke skulde give noget egentligt Overskud, men paa den anden Side skulde man sørge for at være paa den sikre Side, og det er man kun, naar man faar de Indtægter, der her ere paaregnede. Det ærede Medlem maa jo ogsaa vide, at netop i Kraft af det foreliggende Forslag tænker man iværksat forskellige Lempelser for Publikum, som man ogsaa maa have Penge til, og som først kunne iværksættes, naar det viser sig, at Postvæsenet paa denne Basis giver forøgede Indtægter. Jeg tror, at det vil være adskilligt vigtigere for Publikum f. Eks. at faa Lokalportoens Omraade udvidet end at bibeholde den Frimærkerabat, her er Tale om.

Bramsen: Jeg har kun villet gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Postvæsenets Overskud nu er 50 Gange større end for 15 Aar siden; det tror jeg, at den højtærede Minister overfor de officielle Tal ikke vil modsige. Tallene indbyrdes have jo tilsvarende Udgiftsposter, der maa derfor være et Forhold mellem disse Tal indbyrdes, som ikke kan svækkes ved det, som den højtærede Minister fremførte.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal dertil kun sige, at Spørgsmaalet er jo ikke om, hvorvidt der er Stigning i Postvæsenets Indtægter, Spørgsmaalet maa være om den øjeblikkelige Situation. Og